

IACLE bijeenkomst tijdens het BCLA-congres.

Zoals ik in het vorige nummer van ContactlensInside al gemeld heb heeft IACLE (International Association of Contact Lens Educators) op woensdag 25 mei een bijeenkomst gehouden voorafgaand aan het jaarlijkse congres van de Britse zusterorganisatie van de ANVC. Er waren leden uit verschillende landen aanwezig, waaronder India, Australië, het Verenigd Koninkrijk, Duitsland, Frankrijk, Spanje, Rusland, Polen, Peru en Nederland.

Na een korte inleiding is de groep van ongeveer 40 personen verdeeld in vijf kleinere groepen, die elk heeft geprobeerd strategieën aan te geven om een onderwerp in ons vak zo efficiënt mogelijk te kunnen onderwijzen.

Ikzelf was ingedeeld in de groep die de vormstabiele contactlens onder de loep nam. Uiteraard kwam het relatief grote aantal dragers van vormstabiele contactlenzen in Nederland weer aan de orde. Een belangrijk punt dat naar voren kwam is dat veel collega-docenten uit andere landen de vormstabiele lens nog steeds zien als een oncomfortabel gezichtshulpmiddel, waar dit met de moderne aanpastechnieken en materialen niet nodig is. Wanneer de contactlensspecialist de consument kan en wil uitleggen wat de voordelen en mogelijkheden van vormstabiele contactlenzen zijn zal de consument gemakkelijker de keuze voor vormstabiele lenzen maken. Ook de manier waarop het aanpassen van contactlenzen (zowel vormstabiël als hydrofiel en speciaal) getoetst wordt wijkt in de meeste andere landen af van de werkwijze in Nederland. In de meeste landen wordt het aanpassen in een aantal stukjes verdeeld. De kandidaat legt dan aparte toetsen af voor keratometrie, spleetlamponderzoek en lenskeuze af. Bij het horen hoe de Nederlandse manier van examineren is heb ik uitgelegd dat de kandidaat bij ons in één examen een volledige contactlensaanpassing moet laten zien, waarbij op een groot aantal punten beoordeeld wordt, een aantal van deze punten is kritiek. Mogelijk wordt deze werkwijze overgenomen door een aantal collega's. Daar zal ongetwijfeld tijd overheen gaan, omdat een onderwijsinstelling niet zomaar een werkproces kan omgooien.

Een ander interessant punt was de beoordeling van fluobeelden. Een deel van de aanwezigen beoordeelt en noteert het fluobeeld in zowel de vlakke als de steile meridiaan afzonderlijk, een ander deel beoordeelt wel beide meridianen, maar noteert maar één waarde. Op de door de ANVC en de ROC's gebruikte contactlenskaart is plaats voor één waarde, en wordt de gemiddelde waarde genoteerd. Waar bijvoorbeeld op een torische cornea een contactlens met een sferische binnengeometrie geplaatst wordt zal het fluobeeld in de vlakke meridiaan een notatie fluo 1+ verdienen, het fluobeeld in de steile meridiaan zal dan bijvoorbeeld een notatie fluo 1- verdienen. Op de contactlenskaart zal dan het gemiddelde fluo 0 genoteerd worden. Op de Hogeschool van Utrecht worden beide meridianen afzonderlijk genoteerd. Wellicht is dit een onderwerp waarover tijdens een landelijke bijeenkomst van docenten een boom opgezet kan worden.

Kernpunten:

- Internationaal zijn de toepassingen van de vormstabiele contactlens ondergewaardeerd.
- De manier waarop we in Nederland examineren heeft de interesse van buitenlandse collega's.
- Het is goed om over de manier waarop we fluobeelden beoordelen en vooral noteren eenduidigheid te scheppen.